

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת תרומה
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ה

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• מלאכת שמים

ברוך הוא ואמונת חכמים, הוא שר אתם את החמש הקדוש, את התהלים הקדוש, את ה'מודה אני הקדוש ומצות ציצית הקדושה - אזי הקדוש ברוך הוא עוצר את המלאך הזה, הוא מבטל את כל הגזרות הרעות, והעולם ממשיך להתקיים בזכות המלמדים!

העולם עומד על המלמדים

מלמדים יקרים, דעו לכם, העולם עומד עליכם, כמו שחכמינו הקדושים אומרים: "אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן" (שבת קיט:), העולם עומד על למוד התורה של תינוקות של בית רבן.

ועוד אומרים חז"ל: "אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא" (שם), הלמוד של שאר אנשים הוא בלי השוואה ללמוד של ילדים שלא חטאו.

יושב לו מלמד עם כמה ילדים, הוא לומד אתם מהקדוש ברוך הוא, וכל העולם עומד עליו!

מי יודע אילו גזרות המלמד הזה חוסך מהעולם, אנחנו הרי לא יודעים כמה גזרות מרחפות על העולם, הרי ראינו בשמחת תורה שעבר איך מלאכי החבלה, הערבים, נכנסו לבתי יהודים וטבחו בבני ישראל, מה אנחנו יודעים מה עומד לקרות בדקה הבאה? אי אפשר לסמוך על

גם למחנכות שלומדות עם בנות ישראל.

המלמדים מבטלים את כל הגזרות הרעות

חכמינו הקדושים אומרים (מסכת פלה ובתי פרק ב) דבר מבהיל: בכל יום יוצא מלאך משמים להחריב את העולם, כי השם יתברך, הוא המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים, הקדוש ברוך הוא שולח את החמה בכל בקר להאיר את העולם, והרי יש מליאריי אנשים שמכעיסים את הקדוש ברוך הוא. ישנם למעלה משבע מליאריי אנשים בעולם, חלק מאמינים באותו האיש' מח שמו, חלק מאמינים באלילים אחרים, והשאר לא מאמינים בכלום, הם סתם מינים ואפיקורסים, ולעמדתם יש את בני ישראל שמאמינים בהקדוש ברוך הוא אבל הם אחוז קטן מאוד לעמת כל העמים, ולכן יוצא כל יום מלאך משמים ורוצה להחריב את העולם חס ושלום, אבל כשהקדוש ברוך הוא רואה שיושבים מלמדים עם תינוקות של בית רבן, לא משנה באיזה גיל הם הילדים, הילדים האלו רוצים לרוץ למשחקים, והמלמד עובד קשה מאוד, הוא מנסה פעם ועוד פעם להחזיר בילדים את התורה הקדושה, את האמונה הקדושה, יראת שמים טהורה, קדושה, מדות טובות, אמונה בהקדוש

בעזרת השם יתברך אנו מביאים לפניכם את חלקו הראשון של השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בפרשת לך לך ה'תשפ"ד.

לפני שראש הישיבה שליט"א התחיל את השעור שר ראש הישיבה את הנגון: "ונהיה אנחנו וצאצאינו, וצאצאינו, וצאצאינו, וצאצאי עמך בית ישראל, כלנו יודעי שמה, ולומדי תורתך לשמה".

השעורים מיעדים לכלל המלמדים והמורות

ברוכים הבאים בשם השם ברכנוכם מבית השם, מלמדים חשובים ויקרים, תלמידי היכל הקדוש, בארץ הקדוש ודי בכל אתר ואתר. זה היום עשה השם נגילה ונשמחה בו, שמחה גדולה היא לי שמתאספים ביחד לאסיפת מלמדים' אנשי הצוות היקרים מאוד, מלמדים, מנהלים ומגידי שעורים מירושלים, בני ברק וטבריה.

את השעור היום אני מוסר במיוחד לצוות מארץ ישראל, אבל אני מבקש מהמנהלים שבשאר הערים, שכלם ישמיעו את השעור לצוות שלהם; גם המנהלות של בית פיגא ישמיעו את השעור לכל הצוות של בית פיגא, כי מה שמדברים אל המלמדים, מתכננים

חִיבִים לְהֵכִין מֵרֵאשׁ, זֹאת הֲרִי עֲבוּדַת קֹדֶשׁ!

יִשְׁנֶם תְּלִמּוּדֵי תוֹרָה שֵׁישׁ לָהֶם מִחֻשָּׁב לְמַלְמָדִים (כְּמוֹכֵן מִסְנֵן וְכֹשֶׁר) כְּדֵי שִׁיּוּכְלוּ לְהֵכִין חֲמוֹר לְמוֹד לִילָדִים, חִיבִים לְדַעַת, בְּזִמְנֵן שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים אִי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּת לִיד הַמְּחֻשָּׁב, אֶפְשָׁר לְהֵכִין אֶת הַחֲמוֹר לְפָנֵי שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים.

שְׁלֹא יִהְיֶה טַלְפוֹן כְּשִׁיּוּשָׁבִים בַּכֶּתֶה

מְלַמְדִים יְקָרִים אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִמְכֶם: בְּזִמְנֵן שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים אֶל תִּשְׁתַּמְשׁוּ עִם הַטֵּלְפוֹן.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַמְּנַהֲלִים שְׁלִי שִׁימְנוּ רַק מְלַמְדִים שֵׁישׁ לָהֶם טַלְפוֹנִים פְּשׁוּטִים, אֲבָל גַּם הַטֵּלְפוֹנִים הַפְּשׁוּטִים לוֹקְחִים אֶת הַמוֹחַ שֶׁל הַמְּלַמֵּד.

וְאִם תִּשְׁאַלוּ, 'מָה יִהְיֶה אִם יִקְרָה מִשְׁהוּ שְׁאִשְׁתִּי תִצְטָרֵךְ לְהִתְקַשֵּׁר אֵלַי דְּחוּף' - אֶל תִּפְחַד, אֲשַׁתֵּךְ כְּבָר תִּמְצָא אֶת הַדְרָךְ לְהִגִּיעַ אֵלַי, אֲבָל אֶת הַטֵּלְפוֹן שִׁים בְּצַד, עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ מְלַמֵּד, כָּל הָרֵאשׁ הַמוֹחַ וְהַמְּחֻשָּׁבָה, צָרִיכִים לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים.

כֶּתֶה צָרִיכָה לְהִיּוֹת נִקְיָה וּמְצַחֶצֶחֶת

כֶּתֶה שְׁלוּמֵדִים בְּהָ תוֹרָה עִם יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל צָרִיכָה לְהִיּוֹת מְסֻדֶּרֶת יְפָה, אִי אֶפְשָׁר שֶׁהַכֶּתֶה תִּהְיֶה הַפּוֹכָה וְהַרְצָפָה תִּהְיֶה מְלֻכְלָכֶת, אִי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד כֶּה תוֹרָה.

אִם אֲנִי מְבַחֵן בְּאִמְצַע שְׁעוֹר בִּישִׁיבָה בְּכוֹס שְׁזוּרָקָה עַל הַרְצָפָה, אֲנִי עוֹצֵר אֶת הַשְּׁעוֹר וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַבְּחוּרִים שִׁירִימוּ אֶת זֶה.

בִּישִׁיבָה אֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ מִהַבְּחוּרִים לְנִקּוֹת וּלְסִדּוֹר, וּבִתְלִמּוּד תוֹרָה צָרִיךְ הַמְּלַמֵּד לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אוֹ שְׁגָם הוּא יְכוֹל לְמַנּוֹת יְלָד שֶׁהוּא יִהְיֶה הַגְּבֵאִי לְסִדּוֹר אֶת הַכֶּתֶה.

אִם בָּאִים בְּבִקּוֹר וְרוֹאִים שֶׁהַכֶּתֶה עֲדִין מְלֻכְלָכֶת מְאֻתְמוֹל, חִיבִים לְאֶסֶף אֶת הַלְּכָלוֹךְ, אִי אֶפְשָׁר

אִם קוֹרָה שְׁמַלְמֵד קָם מְאֻחַר וְהוּא צָרִיךְ לְהַכְנִס לַכֶּתֶה לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, הוּא צָרִיךְ לְשַׁאֵל רַב אִם מִתֵּר לוֹ לְהַכְנִס לַכֶּתֶה לְפָנֵי שֶׁהוּא אוֹכֵל, אוֹ שִׁיטְעֵם מִשְׁהוּ לְפָנֵי שֶׁהוּא נִכְנֵס לַכֶּתֶה, כִּי אִסוּר לְהַכְנִס לַכֶּתֶה אִם רְעֵבִים.

אִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לַכֶּתֶה מְבִהָל וּמְבִלְבָל, מְלַמֵּד צָרִיךְ לִישֵׁן טוֹב, וְלֵאכֹל טוֹב. רַבְנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם: "אִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כְּשֵׁר בְּלֵי הַתְּבוּדוּת", וְשַׁאֲלוּ אֶת רַבְנוּ: "הֲרִי יִשְׁנֶם אֲנָשִׁים שְׁלֹא מְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ וּבְכָל זֹאת הֵם יְהוּדִים כְּשָׂרִים?" אָמַר רַבְנוּ: "הֵם אֲמִנָּם יְהוּדִים כְּשָׂרִים, אֲבָל הֵם 'פְּלִיטְס', - אֲנָשִׁים מְבִהָלִים וּמְבִלְבָלִים" (שיחות הר"ן, סִימָן רַכּוּחַ), אוֹתוֹ דְּבַר אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם, אִם נִכְנָסִים לַכֶּתֶה כְּשֵׁעִיפִים וְרְעֵבִים - אֲזִי מְבִהָלִים וּמְבִלְבָלִים.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם מְלַמְדִים יְקָרִים, זְכְרוּ: 'הֲוֵי זְהִיר בְּמִלְאכְתְּךָ שְׁמַלְאכְתְּךָ מְלַאכְתְּךָ שְׁמִים הִיא' הַעֲבוּדָה שְׁלָכֶם הִיא עֲבוּדַת קֹדֶשׁ, צָרִיכִים לְהִיּוֹת רְעֵנָנִים וְשִׁבְעִים הַיֵּטֵב, וְלִפְנֵי שְׁנִכְנָסִים לַכֶּתֶה צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם שְׁנִצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים.

לְהֵכִין מֵרֵאשׁ אֶת חֲמוֹר הַלְמוּד

אִין כְּזֶה מְשִׁג שְׁמַלְמֵד יִכְנֵס לַכֶּתֶה אִם הוּא לֹא הֵכִין אֶת הַלְמוּדִים. אִי אֶפְשָׁר לַעֲמוֹד עַל יַד הַדְּלֵת עִם חֶמֶשׁ וְלַחֲשׁוֹב: מַהִי פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ? אָה, וַיֵּצֵא! בֹּא נִרְאֶה אִם אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַתְּרָגוּם, 'וַיֵּצֵא יַעֲקֹב - יַעֲקֹב יֵצֵא...'

אִין יִתְכַן דְּבַר כְּזֶה דְּבַר שְׁמַלְמֵד יִתְפַּס אֶת עֲצָמוֹ לְפָנֵי שֶׁהוּא נִכְנֵס לַכֶּתֶה שֶׁהוּא עֲדִין לֹא הֵכִין אֶת מָה שֶׁהוּא עוֹמֵד לְלַמֵּד?! מְלַמֵּד צָרִיךְ לְהִתְכַוֵּן כְּבָר שְׁבוּעַ מֵרֵאשׁ עִם הַחֶמֶשׁ שֶׁל שְׁבוּעַ הַבָּא! אוֹתוֹ דְּבַר עִם מְשִׁנּוֹת, גְּמָרָא, וְעִם כָּל הַלְמוּדִים שְׁלוּמֵדִים עִם הַיְלָדִים,

הַמְּשִׁטְרָה וְאִי אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ עַל אֶף אַחַד, מִי יִשְׁמֹר עָלֵינוּ? הַמְּלַמְדִים שִׁיּוּשָׁבִים עִם הַיְלָדִים וְלוּמְדִים אֲתֶם אֶת הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵם מוֹנְעִים מִהָעוֹלָם אֶת כָּל הַגְּזֻרוֹת הַרְעוּת.

זו מְלַאכְתְּ שְׁמִים

מְלַמְדִים יְקָרִים אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתְכֶם, דַּעוּ לְכֶם, שֶׁעֲבוּדַתְכֶם הִיא מְלַאכְתְּ הַקֹּדֶשׁ - עֲבוּדַת קֹדֶשׁ!

אֶל תִּחְשְׁבוּ שְׁמַלְמֵד הוּא 'כְּלוּמְנִיק' מְלַמֵּד הוּא 'סְמֵרְטוּט', בְּגִלְל שֶׁהוּא לֹא רְאוּי לְשׁוּם דְּבַר הוּא נִהְיֶה מְלַמֵּד - לֹא! לְהִיּוֹת מְלַמֵּד זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים עַל סוֹפֵר סֵת"ם: "הֲוֵי זְהִיר בְּמִלְאכְתְּךָ שְׁמַלְאכְתְּךָ מְלַאכְתְּ שְׁמִים הִיא" (ערוּבִין יג.), כֶּה הִיא עֲבוּדַת הַמְּלַמְדוּת, זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ; עַל כֵּן נִדְּבַר כְּמָה נִקְדוּת שְׁחֻשׁוֹב לְדַעַת.

לִישֵׁן טוֹב בְּלִילָה

מְלַמֵּד צָרִיךְ לִישֵׁן טוֹב בְּלִילָה כְּדֵי שִׁיְהִיָּה רְעֵנָן.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם מְלַמְדִים יְקָרִים שְׁלִי, אֶל תִּלְכוּ לְאֶף מְקוֹם בְּלִילָה; אִם יֵשׁ מְחַר לְמוּדִים בְּתִלְמוּד תוֹרָה, תִּלְכוּ לִישֵׁן מְקֻדָּם כְּדֵי שִׁתְהִיּוֹ רְעֵנָנִים.

אִם בָּאִים לְתִלְמוּד תוֹרָה בְּעֵיפּוֹת, צָרִיכִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה עַל זֶה, כִּי כְּשֵׁעִיפִים לֹא יְכוּלִים לְהִתְרַכֵּז כְּרְאוּי, וְדְבָרִים שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל לֹא מְפָרְעִים, יְכוּלִים כֵּן לְהַפְרִיעַ אִם עֵיפִים; זֶה גַּם אַחֲרַת כְּשִׁמְדְּבָרִים אֶל הַיְלָדִים, כְּשֵׁעִיפִים יוֹצְאוֹת הַמְּלִים חֲדוֹת מְאוּד, וְאִם רְעֵנָנִים יוֹצְאוֹת הַמְּלִים יְפוֹת וּמְתוּקוֹת.

לְאֶכֶל לְפָנֵי שְׁנִכְנָסִים לַכֶּתֶה

עוֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם מְלַמְדִים יְקָרִים: אִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לַכֶּתֶה אֶלָּא אִם אֲכַלְתֶּם, כֶּה נְפִסֵּק בְּשִׁלְחֵן עָרוּךְ (יִוְרָה דְּעֵה, סִימָן רַמָּה, סְעִיף יז).

להתחיל את היום לפני שהכיתה נקמה.

'מה זאת אומרת? המוסד הרי חייב למנות מישהו שינקה?!' - אתה המוסד, תנקה את הכיתה שלך!

לדבר על קדשה בצורה נכונה

אני רוצה שיידברו עם הילדים על קדשה, על קדשת ישראל. צריכים להגיד לילדים שצריכים לשמר את אות ברית קדש.

אני הרי 'מדריו חתנים' באים אלי חתנים; ואני שומע מהחתנים, לאחד אמרו בגיל צעיר שצריכים לשמר על אות ברית קדש, הוא נגש לחתנה נקי וטהור, החיים כל כך מתוקים לו, והשני אומר לי: "כל כך מר לי בחיים, כל כך קשה לי, אף פעם לא אמרו לי על קדשה", בודאי

שהם לא יהיו שם כאורחים, אלא שיאספו את הספרים ויטאטאו את בית הכנסת; וכשיהודי נכנס לבית הכנסת באמצע היום, שיתנו לו 'שלום עליכם'; אני רוצה שכל בחורי הישיבה ירגישו שבית הכנסת הוא שלהם, כאלו הם ראש הישיבה והמגיד שיעור!

מלמדים יקרים ואהובים, אני מאוד מבקש מכם, חזקו ואמצו, העולם עומד עליכם מלמדים יקרים.

אין לכם משג כמה גדולה מעלתו של מלמד שיושב עם הילדים ושור אתם: "אביי ורבא, אביי ורבא, אביי ורבא קדישא".

המשך אי"ה בשבוע הבא

שאפשר עם העצות של רבנו ז"ל לתקן הכל, אפשר לחזור להיות טהור מאוד מאוד, אבל אם אנחנו מחנכים ילדים, אנו צריכים להכין אותם על הדרך הכי טובה.

תשאלו את המנהל באיזו צורה לדבר עם הילדים על קדשה, כי לא כל אחד יודע איך מדברים בצורה הנכונה, שלא יצא מזה מכשול.

תשוחחו עם המנהל איך לדבר אל הילדים, וכיצד אפשר לעשות יותר טוב לילדים.

בחורי הישיבה

ראש הישיבה שליט"א בקש מהמגיד שיעור של הישיבה בירושלים: תכניס בבחורים שילכו להפצה שיעסקו בלאסוף כסף; ושירגישו שבית הכנסת הוא שלהם,

מכתבים בענייני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

האם ילד חייב לצית בפעם הראשונה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

האם צריכים לעשות עסק שהילדים יציתו בפעם הראשונה שאומרים להם? ואם כן, איך עושים את זה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת לך לך, ז' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

ללמד הורים איך לחנך את הילדים זה לא משהו שאפשר להקיף במכתב אחד, יש בזה אריכות הדברים. מוהרא"ש כתב על זה ספר: "אוצר חנוך הילדים"; תקבע לך שיעור בספר הזה, שם תראה איך מחנכים

מה שאתה שואל איך אפשר לגרם שמלה תהיה מלה; זה תלוי בהורים, אם הם בעצמם חזקים כמה שהם אומרים. אם ההורים בעצמם נתונים בספק, או שיש חלוקי דעות בין אבא לאמא - אזי אי אפשר לדרש מהילדים שיציתו; כשילדים מרגישים שההורים חזקים בדעה שלהם הם יציתו ויתנהגו בדרך ארץ רבה.

מה אומר לך? עם כל העצות ועם כל החכמות צריכים לבכות הרבה אל השם יתברך שיזכו לילדים כשרים. היה חסיד ברסלב שהצליח מאד עם כל ילדיו, כששאלו אותו: "איך זכית שכל ילדיך הם יהודים יראי השם?" הוא היה עונה: "מה אתם חושבים, קטפתי אותם מהעץ?!" שפכתי הרבה דמעות להשם יתברך שאזכה לראות מהם נחת; הייתי בוכה כל יום להשם

ילדים. אענה לך ממש בקצור, על קצה המזלג.

הורים צריכים להיות חזקים מאד עם העקרון ש'מלה של אבא ואמא זו מלה'; אם אומרים לילדים 'לא' זה 'לא'. אסור להבהל אם הילדים לא רוצים לקבל את זה ומתחילים לבכות, לעשות ברגז והפגנות וכו'; הטבע של ילדים הוא שהם מנסים לקבל את מבקשם, עד שהם נוכחים לראות שההורים חזקים במלה שלהם, אזי הם נכנעים ויגדלים ילדים בריאים.

זה לא אומר שאם אומרים משהו ולא מציתים מתר להכנות, חס ושלום להכנות ילדים. רבנו אמר שלא להכנות ילדים; סטירות זו לא הדרך לחנך ילדים. כשמפים ילד זה כדי להוציא את העצבים, אסור להכנות ילדים; לא רק שזה לא יעזר, זה רק יעשה הרבה יותר גרוע וכו'.

יתברך שיתן לי ילדים ירא השם, לכן זכיתי לילדים כשרים".

השם יעזור שתצלית בכל דרכיך.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ה', מכתב תנא)

איך מסתדרים עם ילד חולמני?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית יישר בך גדול על כל השעורים והחזוק, ובפרט על החזוק על סדר דרך הלמוד, בכל פעם שאני שומע את זה, זה מחזק אותי מחדש לרוץ בחזרה אל התורה הקדושה.

הקדוש ברוך הוא נתן לי בן יקר, אבל הוא מאד חולמני, הוא מסגל לשבת שעות ולהיות שקוע בחלומות ובדמיונות שלו. למלמד אין בעיה אתו, כי הוא לא מפריע בפתח, הוא יושב רגוע במקומו, אבל בשעה מגיע לידיעת הלמוד, אין לו משג מה למדו בתלמוד תורה.

אני משתדל ללמד אתו קצת בבית, אבל זה ממש כמו לטפס על קיר חלק, רק בשאני צועק עליו או נותן לו סטירה קטנה, אז הוא מתעורר ומתחיל להקשיב קצת, אבל לא לוקח הרבה זמן והוא שוב חולם, עד שאני ממש יוצא מהכלים, אבל אין דרך אחרת, כי אני לא רוצה שהוא יגדל בור וריק.

אני יודע שהוא לא אשם, כי הקדוש ברוך הוא ברא אותו כה, אבל אני לא יכול לתת לו לזרם, ומה שאני מתרגז עליו הרי מגיע מכונה טובה כדי להעמיד אותו במקום. איך עלי להתנהג אתו?

יישר בך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה איר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש ממך שתשמר על כבודו של ה' ה'ן שלך לא לביש ולא להשפיל אותו; אם אתה תרומם אותו תגיע אתו לאנשהו, אבל אם תביש אותו, אתה תכנה אותו בפנוי 'חולם' או 'חולמני' וכדומה, או שתפכה אותו השם ישמרנו - אתה תהרס אותו לגמרי. שלמה המלך, החכם מכל אדם מלמד אותנו איך לחנך ילדים (משלי כב, ו): "חנך לנער על פי דרכו, גם פי יזקין לא יסור ממנה"; הפונה היא שצריכים לחנך את הילדים "על פי דרכו". לכל ילד יש טבע אחר, מחר אחר ואופן אחר שבו הוא גדל, צריכים ללכת עם כל אחד בדרך שלו. לאחד יש מחר חריף - לאחר יש ראש ישר, אחד עם ראש מהיר - השני הוא עם ראש אטי; עם כל ילד צריכים ללכת בדרך שלו.

מצינו אצל התנא הקדוש רבי יוחנן בן גודגדא, שילדיו היו חרשים לא עלינו; בכל זאת אנהנו רואים מה שחכמינו זכרונם לברכה מספרים שהם היו ממנים על כל הטירות בירושלים (תוספתא תרומות פרק א, ירושלמי שם). רואים מזה איך התנאים הקדושים בנו את הילדים

שלהם; אפלו שהם היו חרשים לא עלינו, בכל זאת הם היו צדיקים גדולים והם עבדו את השם יתברך בדרך שלהם.

אם תהיה לך סבלנות לבן שלך הוא יגדל אדם בריא, הוא יגדל לפי הפשרונות שלו ותהיה לך הרבה נחת ממנו, אבל אם תציק לו לא ישאר ממנו כלום.

תבקש מהשם יתברך על כל הילדים שלך שהם יהיו יהודים כשרים ותבקש מהשם יתברך על הילד הזה שיזכה שהראש והמח שלו יפתחו, שהוא יבין את הלמוד ויאהב את הלמוד - ותראה נסים גדולים. כפי שחכמינו זכרונם לברכה מספרים על התנא הנזכר לעיל רבי יוחנן בן גודגדא (הגיגה ג.) שנכדיו גם היו חרשים, הם היו יושבים בבית המדרש בשעורים של התנא הקדוש רבי יהודה הנשיא והם היו מנדנדים ומנענעים בשפתים, התפלל רבי שהם יברואו עד שהם התרפאו מחרשותם; את זה תעשה יום יום, לילה לילה - להתפלל ולבקש מהשם יתברך על כל הילדים ועל הילד הזה, כך תראה נסים.

שוב, אני מבקש ומזהיר אותך, תזהר לא להכות ולא לביש אותו.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת במדבר תש"פ)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / 845-351-9060

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361 / 845-351-0910

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com